

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 5 października 2012 roku skierowanym przeciwko pozwanym B. P. reprezentowanemu przez przedstawiciela ustawowego M. P. (1), M. P. (1) i M. P. (2), powód (...) spółka z o.o. w T. wniósł o:

- uznanie za bezskuteczną w stosunku do powoda czynność prawną – umowę darowizny zawartą przed notariuszem B. G. w T. rep. A Nr (...)w dniu 27.01.2010 r., na podstawie której dłużnik A. P. wraz z żoną T. P. darowali swoim synom – M. P. (2) i M. P. (1) stanowiący odrębną nieruchomość lokal mieszkalny położony w T. M.. przy ulicy (...) nr 7, dla której Sąd Rejonowy w Tomaszowie M.. prowadzi księgę wieczystą nr (...), która to czynność prawna została dokonana z pokrzywdzeniem powoda, uniemożliwiając skuteczną egzekucję wierzytelności wynikającej z nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. w dniu 21 września 2009 roku w sprawie Sygn. akt XGNc 572/09,

- uznanie za bezskuteczną w stosunku do powoda czynność prawną – umowę darowizny zawartą przed notariuszem B. G. w T. rep. A (...) z dnia 11 marca 2011 roku oraz (...) z dnia 11 marca 2011 roku oraz (...) z dnia 12 kwietnia 2011 roku, na podstawie których M. P. (1) i M. P. (2) darowali synowi M. B. P. określoną wyżej nieruchomość.

- zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu.

Powód wniósł również o zabezpieczenie powództwa przez ustanowienie zakazu zbywania i obciążania nieruchomości obejmującej lokal mieszkalny położony w T. przy ulicy (...) nr 7 i poprzez wpisanie ostrzeżenia o zakazie zbywania i obciążania tej nieruchomości.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że A. P. jest dłużnikiem powoda z tytułu nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie XGNc 572/09, na mocy którego był on zobowiązany do zapłaty na rzecz powoda kwoty 164.936,87 zł. W stosunku do dłużnika została wszczęta egzekucja komornicza, po czym po otrzymaniu przez dłużnika zawiadomienia o jej wszczęciu, dłużnik A. P. wraz z żoną T. P. przenieśli na pozwanych własność lokalu mieszkalnego położonego w T. przy ulicy (...).

Egzekucja komornicza okazała się bezskuteczna.

Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim Sygn. akt IIK 1225/10 dłużnik A. P. został skazany za to, że działając w celu udaremnienia zaspokojenia wierzycieli, przekazał nieodpłatnie w drodze darowizny zagrożone zajęciem składniki swojego majątku w postaci lokalu mieszkalnego przy ulicy (...) na rzecz swoich synów M. i M. P. (1), oraz nieruchomość w postaci działki budowlanej, czym działał na szkodę wierzyciela (...) spółka z o.o. oraz P. K..

Powód wskazał również, że dochodzone roszczenie obejmuje czynność prawną przeniesienia własności nieruchomości wchodzącej w skład majątku wspólnego małżonków, a dług którego dotyczy powstał bez zgody drugiego małżonka, dlatego też wierzyciel może żądać uznania czynności prawnej dokonanej przez oboje małżonków i dotyczącej ich majątku wspólnego, za bezskuteczną, gdy małżonek dłużnika nie wyraził zgody na zaciągnięcie zobowiązania po myśli art. 41§ 1 kro.

Postanowieniem wydanym dnia 6 grudnia 2012 roku Sąd oddalił wniosek o zabezpieczenie roszczenia.

W piśmie z dnia 16 stycznia 2013 roku powód złożył ponowny wniosek o udzielenie zabezpieczenia poprzez nakazanie wpisania ostrzeżenia o toczącym się postępowaniu w księdze wieczystej prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim nr (...).

Postanowieniem wydanym dnia 17 stycznia 2013 roku Sąd dokonał zabezpieczenia zgodnie z wnioskiem powoda.

W dniu 25 marca 2013 roku pozwany M. P. (2) wniósł odpowiedź na pozew, która została mu zwrócona na podstawie art. 130 § 2 kpc.

W piśmie procesowym złożonym w dniu 13 czerwca 2013 roku powód reprezentowany przez pełnomocnika rozszerzył powództwo, wnosząc o uznanie za bezskuteczną czynność prawną, w stosunku do powoda, umowę darowizny zawartą przed notariuszem B. G. w T. Rep. A nr (...) w dniu 11 marca 2011 roku, na podstawie której M. P. (2) darował swojemu bratu M. P. (1) udział w stanowiącym odrębną nieruchomość lokal mieszkalny położony w T. M.. przy ulicy (...) nr 7, dla którego Sąd Rejonowy w Tomaszowie M.. prowadzi księgę wieczystą nr (...), która to czynność prawna została dokonana z pokrzywdzeniem powoda.

Jednocześnie powód zmodyfikował powództwo w punkcie 2, wnosząc o uznanie za bezskuteczną w stosunku do powoda czynności prawnej obejmującej umowę darowizny, zawartą przed notariuszem B. G. w T. Rep. A nr 3432/2011, z dnia 12 kwietnia 2011 roku, na podstawie której M. P. (1) darował swojemu synowi B. P. lokal mieszkalny położony w T. przy ulicy (...) nr 7, dla którego Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim prowadzi księgę wieczystą nr (...).

Na rozprawie w dniu 29 sierpnia 2013 roku pozwany M. P. (2) nie uznawał powództwa, wnosząc o jego oddalenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Powód spółka (...) spółka z o.o. w T. jest wierzycielem A. P., na podstawie prawomocnego nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie Sygn. akt XGNc 572/09, zgodnie z którym A. P. zobowiązany jest zapłacić na rzecz spółki (...) kwotę 164.963,87 zł. wraz z odsetkami i kosztami procesu.

(dowód; akta sprawy IIK 1225/10 Sądu Rejonowego w Tomaszowie M.. – nakaz zapłaty – k. 3)

Z uwagi na nieregulowanie zadłużenia w stosunku do dłużnika A. P. została wszczęta egzekucja przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Tomaszowie Mazowieckim, która okazała się bezskuteczna.

Komornik prowadził egzekucję z wniosków kilku wierzycieli i w większości okazała się ona bezskuteczna.

(dowód: zestawienie zaległości egzekucyjnych w aktach IIK 1225/10 Sądu Rejonowego w Tomaszowie M.. – k. 121 -123, zeznania świadka G. G. w aktach IIK 1225/10 – k. 125)

Przeciwko dłużnikowi A. P. toczyło się postępowanie karne przed Sądem Rejonowym w Tomaszowie Mazowieckim o to że w dniu 27 stycznia 2010 roku w T., w celu udaremnienia zaspokojenia wierzycieli i wykonania orzeczenia Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 9 października 2009 roku, w sprawie Sygn. akt XGNc 572/09 w postaci nakazu zapłaty kwoty 118.194,21 zł. na rzecz wierzyciela (...) Spółki z o.o. w T. M.. oraz orzeczenia Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 21 września 2009 roku w sprawie V GNc 1477/09 w postaci nakazu zapłaty kwoty 43.919 zł. na rzecz PPHU (...) P. K. w T. M.. przekazał nieodpłatnie w drodze darowizny, zagrożone zajęciem składniki swojego majątku, w postaci lokalu mieszkalnego przy ulicy (...) na rzecz swoich synów M. i M. P. (1) oraz nieruchomości w postaci działki budowlanej położonej w S. Dużych na rzecz syna M. P. (1), czym działał na szkodę wierzyciela (...) Spółka z o.o. oraz P. K., tj. o przestępstwo z art. 300 § 2 k.k.

A. P. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Tomaszowie M.. z dnia 29 czerwca 2011 roku został uznany za winnego zarzucanego mu czynu i skazany na karę jednego roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat.

(dowód: akta sprawy IIK 1225/10 Sądu Rejonowego w Tomaszowie M.. – wyrok – k.137)

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 28 października 2011 roku, wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim został utrzymany w mocy.

(dowód: akta sprawy IIK 1225/10 – wyrok k. 233)

W dniu 27 stycznia 2010 roku A. P. i jego żona T. P. zawarli przed notariuszem B. G. w formie aktu notarialnego, umowę darowizny, na podstawie której darowali swoim synom M. P. (2) i M. P. (1) w udziałach po 1/2 części stanowiący odrębną nieruchomość lokal mieszkalny położony w T. przy ulicy (...) wraz z pomieszczeniem przynależnym, dla którego Sąd rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim prowadzi księgę wieczystą nr (...). Jednocześnie na rzecz A. i T. małżonków P. została ustanowiona dożywotnia służebność osobista polegająca na prawie korzystania z całego lokalu mieszkalnego położonego przy ulicy (...).

Wartość darowizny strony określiły na łączną kwotę 110.000 zł.

(dowód; akt notarialny rep. A Nr (...) w aktach sprawy IIK 1225/10 – k.25 – 27 oraz akt notarialny znajdujący się w aktach IC 1504/12 – k. 50 - 55)

W dniu 11 marca 2011 roku został sporządzony akt notarialny przed notariuszem B. G. w kancelarii notarialnej w T. M., w którym została sporządzona umowa darowizny, na podstawie której M. plich darował swojemu bratu M. P. (1) udział 1/2 części w lokalu mieszkalnym położonym w T. przy ulicy (...), dla którego prowadzona jest księga wieczysta nr (...).

Jednocześnie małżonkowie A. i T. P. zrzekli się ustanowionej na ich rzecz służebności osobistej mieszkania.

(dowód: akt notarialny nr Rep. A 2335/2011 – k. 60 – 61)

W dniu 12 kwietnia 2011 roku został zawarty kolejny akt notarialny przed notariuszem B. G. w kancelarii notarialnej w T. M., w którym została zawarta umowa darowizny, na podstawie której M. P. (1) darował swojemu synowi B. P. lokal mieszkalny położony w T. przy ulicy (...), a E. P. działająca w imieniu i na rzecz małoletniego B. P. darowiznę przyjęła do majątku osobistego B. P..

(dowód: akt notarialny nr 3432/2011 – k. 62, 63)

W Sądzie Okręgowym w Piotrkowie Tryb. toczyło się postępowanie z powództwa (...) Banku (...) S.A. z siedzibą w W. przeciwko B. P. i wyrokiem wydanym dnia 20 kwietnia 2012 roku Sąd uznał za bezskuteczną w stosunku do (...) Banku (...) S.A. z siedzibą w W. czynność prawną A. i T. małżonków P., w postaci darowizny lokalu mieszkalnego przy ulicy (...) w T. M., dla którego Sąd Rejonowy w Tomaszowie M.. prowadzi księgę wieczystą nr (...), na rzecz M. P. (1) oraz M. P. (2), a następnie umowy darowizny udziału we współwłasności tej nieruchomości przez M. P. (2) na rzecz M. P. (1), przeniesionej następnie umową darowizny na rzecz B. P. w zakresie wierzytelności powoda wobec darczyńcy A. P. orzeczonej bankowym tytułem wykonawczym, na mocy którego A. P. został zobowiązany do zapłaty na rzecz kwoty 76.115,84 zł. wraz z odsetkami i kosztami procesu.

Egzekucja prowadzona przez wierzyciela okazała się bezskuteczna.

(dowód: akta sprawy Sygn. IC 1662/11 - wyrok Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 20.04.2012 r. – k.73, pismo komornika z dnia 22.07.2011 r. – k. 550)

Aktualnie do zapłaty na rzecz powoda (...) spółki z o. o. pozostała do zapłaty przez dłużnika A. P. kwota 96.880,49 złotych.

(dowód: pozew – k. 7)

Aktualnie w mieszkaniu położonym w T. M.. przy ulicy (...) nr 7 mieszkają małżonkowie A. i T. P.. Pozwany M. P. (2) nie wie w jakim celu rodzice dokonali darowizny na jego rzecz.

A. P. nie posiada aktualnie majątku, nie prowadzi też żadnej działalności gospodarczej.

(dowód: zeznania pozwanego M. P. (2)- nagranie min. 05.15 – 11.50 – płyta k. 82, protokół skrócony – k. 80,81)

Sąd zważył co następuje

Powództwo zasługuje na uwzględnienie. Przesłankami skargi pauliańskiej zgodnie z art. 527 k.c. są:

- 1) dokonanie przez dłużnika z osobą trzecią czynności prawnej, na skutek której osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową oraz doszło do pokrzywdzenia wierzycieli,
- 2) działanie dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli,
- 3) wiedza lub możliwość (przy zachowaniu należytej staranności) dowiedzenia się o tym przez osobę trzecią.

Wskazane powyżej przesłanki spełnione być muszą łącznie, by móc skorzystać z roszczenia przewidzianego w tym przepisie uznania czynności za bezskuteczną (art. 527 § 1 k.c.).

Z kolei zgodnie z § 2 powołanego przepisu z pokrzywdzeniem wierzycieli mamy do czynienia wówczas, gdy wskutek czynności prawnej dłużnika stał się on niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności. Identyczne zapatrywanie wyrażono w orzecznictwie, przyjmując, że artykuł 527 § 2 k.c. pokrzywdzenie wierzyciela wiąże z niewypłacalnością dłużnika lub z powiększeniem stopnia jego niewypłacalności (por. wyrok SN z dnia 9 kwietnia 2002 r., III CKN 570/2000, niepubl.). Innymi słowy pokrzywdzenie wierzycieli jest następstwem niewypłacalności dłużnika, stąd dla wykazania pokrzywdzenia wierzycieli wystarczające jest wykazanie niewypłacalności dłużnika (zob. P. Machnikowski (w.) Kodeks..., s. 947).

Niewypłacalność może być skutkiem czynności dłużnika o charakterze nieodpłatnym, ale również odpłatnym.

Przepis art. 527 § 3 k.c. stanowi, że jeżeli wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzyciela uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się że osoba ta wiedziała, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Przepis art. 528 k.c. stanowi, że jeżeli wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową bezpłatnie, wierzyciel może żądać uznania czynności za bezskuteczną, chociażby osoba ta nie wiedziała i nawet przy zachowaniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Zgodnie z utrwalonym zarówno w judykaturze, jak i piśmiennictwie poglądem przez pokrzywdzenie wierzyciela rozumie się rzeczywistą a nie tylko potencjalną niewypłacalność dłużnika na skutek dokonania przez niego czynności prawnej bądź jego niewypłacalność w wyższym stopniu niż przed dokonaniem danej czynności (zob. m. in. M. Sychowicz, [w:] G. Bieniek, H. Ciepła, St. Dmowski, J. Gudowski, K. Kołakowski, M. Sychowicz, T. Wiśniewski i Cz. Żuławska, Komentarz do kodeksu cywilnego. Księga trzecia. Zobowiązania, Warszawa 1996,1.1, s. 508, teza 4 i 5).

Należy jednak podkreślić, iż pomiędzy niewypłacalnością dłużnika a podjęciem przez niego czynności prawnej musi zachodzić związek przyczynowy, tzn. czynność podjęta przez dłużnika musi być jedną z przyczyn zaistniałej niewypłacalności. Ponadto niewypłacalność dłużnika musi istnieć zarówno w chwili dokonywania skarżonej czynności, jak też w momencie wyrokowania przez sąd - w rozumieniu art. 527 k.c.

Przesłanką skuteczności zaskarżenia czynności dłużnika jest to, aby spowodowała ona pokrzywdzenie wierzyciela. Pokrzywdzenie wierzyciela polega na tym, że jego wierzytelność nie może być realizowana i jej zrealizowanie w przyszłości jest również wątpliwe.

Przez niewypłacalność na tle art. 527 § 2 k.c. rozumie się aktualny brak możliwości wywiązania się dłużnika z zobowiązań finansowych. Stan majątku dłużnika należy rozpatrywać przy uwzględnieniu zasad egzekucji świadczeń pieniężnych; niewypłacalność zachodzi wówczas, gdy egzekucja prowadzona według przepisów KPC nie mogłaby przynieść zaspokojenia wierzytelności, gdyż brak wystarczających do tego składników majątkowych. Stanu niewypłacalności nie uchyla istnienie w majątku dłużnika składników niepodlegających zajęciu oraz obciążonych

prawami dającymi innym osobom pierwszeństwo zaspokojenia (zastaw, hipoteka) w takim stopniu, że pozostała wartość danego przedmiotu nie wystarczy na zaspokojenie skarżącego wierzyciela. (por. komentarz do Kodeksu Cywilnego pod red. E. Gniewek do art. 527).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego został również zaprezentowany pogląd, że dłużnik staje się niewypłacalny w wyższym stopniu również wtedy, gdy zaspokojenie można uzyskać z dodatkowym znacznym nakładem kosztów i pokrzywdzenie, o którym mowa w art. 527 § 2 k.c. powstaje również na skutek takiego stanu faktycznego majątku dłużnika, który powoduje niemożność, utrudnienie lub odwleczenie zaspokojenia wierzyciela (wyrok z dnia 9 stycznia 2004 r. w sprawie IV CK 322/02 LEX nr 599558).

Powyższy pogląd został również wyrażony w wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi w sprawie I ACa 1438/12 LEX nr 1305972)

Odnosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy Sąd podzielił stanowisko powoda, że wskutek umowy darowizny dłużnik stał się niewypłacalny w wyższym stopniu niż przed dokonaniem czynności i w związku z tym nastąpiło pokrzywdzenie wierzyciela.

Należy zauważyć, że wierzytelność przysługująca powodowi na podstawie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty wydanego w sprawie XGNc 572/09 Sądu Okręgowego w Łodzi stanowi, według oświadczenia wierzyciela kwotę 96.880,49 zł., przy czym w stosunku do dłużnika toczyły się również postępowania egzekucyjne z wniosku innych wierzycieli, m.in. Raiffeisen Bank (...) oraz P. K., które okazały się bezskuteczne.

Dłużnik A. P. nie posiada żadnego majątku i nie prowadzi działalności gospodarczej, ani też nie uzyskuje dochodów z innego tytułu.

Prawomocnym wyrokiem wydanym przez Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim został skazany za przestępstwo z art. 300 § 2 k.k., tj. za to, że przekazując nieodpłatnie na rzecz swoich synów składniki swojego majątku w postaci mieszkania i działki budowlanej działał w celu udaremnienia zaspokojenia wierzycieli i wykonania orzeczenia Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 09.10.2009 r. oraz orzeczenia Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 21.09.2009 r.

Bezspornym jest, że pozwani w niniejszym postępowaniu nie wskazali żadnych składników należących do majątku dłużnika A. P., z których mogłoby nastąpić zaspokojenie wierzyciela – spółki (...) spółki z o.o.

W świetle przytoczonych okoliczności Sąd uznał, że wskutek zawarcia umowy darowizny dotyczącej lokalu mieszkalnego dłużnik A. P. stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, a tym samym działał z pokrzywdzeniem wierzycieli.

Przepis art. 527 § 3 k.c. wprowadza domniemanie prawne, gdy wskutek czynności krzywdzącej wierzyciela korzyść otrzymała osoba będąca w bliskim stosunku z dłużnikiem.

Bezspornym jest, że w niniejszej sprawie w wyniku zawarcia umowy darowizny korzyść majątkową uzyskały właśnie takie osoby, ponieważ umowa darowizny zawarta w dniu 27 stycznia 2010 roku została dokonana na rzecz synów dłużnika – M. P. (2) i M. P. (1).

W przedmiotowej sprawie nie ma nawet potrzeby stosowania domniemania z art. 527 § 3 i 4 k.c., ponieważ wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzyciela korzyść majątkową uzyskała osoba trzecia bezpłatnie i wówczas ma zastosowanie przepis art. 528 k.c., który pozwala na uznanie czynności za bezskuteczną, gdy osoba trzecia nie wiedziała i nawet przy zachowaniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć, że dłużnik działała ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela.

Przepis art. 528 k.c. wyłącza przesłankę złej wiary po stronie osoby trzeciej.

Mając na uwadze przytoczone powyżej okoliczności Sąd uznał, iż w przedmiotowej sprawie zostały spełnione wszystkie przesłanki skargi pauliańskiej z art. 527 § 1 i 2 k.c. jak również z art. 528 k.c. i dlatego też powództwo co do uznania za bezskuteczną umowy darowizny zawartej w dniu 27 stycznia 2010 roku zostało uwzględnione.

W niniejszej sprawie czynność prawna dotycząca przeniesienia własności nieruchomości obejmowała składnik majątku wspólnego małżonków T. i A. P..

W ocenie Sądu, mimo bezspornej okoliczności, iż dłużnikiem w stosunku do powoda jest jedynie jeden z małżonków - A. P., istnieje możliwość uznania za bezskuteczną czynności prawnej dokonanej przez oboje małżonków i dotyczącej ich wspólnego majątku, zgodnie z wnioskiem wierzyciela.

Pogląd taki został zaprezentowany przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 12 maja 2011 roku wydanej w sprawie Sygn. akt IIICZP 15/11 (opubl. OSNIC r.2012, Nr 1, poz. 1, str.1).

W przytoczonej uchwale Sąd Najwyższy stwierdził, że wierzyciel, którego dłużnikiem jest jeden z małżonków, może żądać na podstawie art. 527 § 1 KC uznania za bezskuteczną czynność prawną dokonaną przez obu małżonków i dotyczącą ich majątku wspólnego, gdy małżonek dłużnika nie wyraził zgody na zaciągnięcie zobowiązania po myśli art. 41 § 1 KRO.

W świetle przytoczonych okoliczności Sąd orzekł jak w punkcie 1 – ym wyroku, na podstawie art. 527 § 1 i 2 k.c. jak również na podstawie art. 528 k.c.

W niniejszej sprawie powód dochodził również uznania za bezskuteczną czynności prawnej – umowy darowizny zawartej w dniu 11 marca 2011 roku pomiędzy M. P. (1) i M. P. (2), na podstawie której M. P. (2) darował swojemu bratu udział w lokalu mieszkalnym położonym w T. M.. przy ulicy (...), a także umowy darowizny zawartej w dniu 12 kwietnia 2011 roku, na podstawie której M. P. (1) darował swojemu synowi B. P. nieruchomość w postaci lokalu mieszkalnego opisanego powyżej.

Zgodnie z art. 531 § 2 k.c. w wypadku gdy osoba trzecia rozporządziła uzyskaną korzyścią, wierzyciel może wystąpić bezpośrednio przeciwko osobie, na której rzecz rozporządzenie nastąpiło, jeżeli osoba ta wiedziała o okolicznościach uzasadniających uznanie czynności dłużnika za bezskuteczną albo jeżeli rozporządzenie było nieodpłatne.

W niniejszej sprawie zarówno umowa darowizny zawarta w dniu 11 marca 2011 roku, jak i umowa zawarta w dniu 12 kwietnia 2011 roku były umowami nieodpłatnymi i dotyczyły lokalu mieszkalnego położonego w T. M.. przy ulicy (...), m. 7.

W wyroku z dnia 26 lutego 2009 roku (IV CSK 411/08), Sąd Najwyższy wyraził pogląd, iż przepis art. 531 § 2 KC zakłada tożsamość korzyści uzyskanej przez osobę trzecią od dłużnika z korzyścią, którą ta osoba trzecia rozporządziła następnie na rzecz kolejnego dalszego następcy prawnego.

Mając na uwadze przytoczone powyżej okoliczności Sąd uwzględnił powództwo co do uznania za bezskuteczne w stosunku do powoda również umów darowizny zawartych w dniach 11 marca 2011 roku i 12 kwietnia 2012 roku, wobec spełnienia przesłanek z art. 527 § 1 i 2 k.c. oraz z art. 531 § 2 k.c.

Wszystkie czynności prawne uznane przez Sąd za bezskuteczne w stosunku do powoda dotyczą wierzytelności powoda wynikających z nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Okręgowy w Łodzi w dniu 21 września 2009 roku w sprawie Sygn. akt XGNc 572/09.

Konsekwencją uwzględnienia powództwa było obciążenie pozwanych obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz powoda, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w art. 98 k.p.c. Na zasądzoną kwotę złożyły się: opłata sądowa od pozwu wynosząca 4.844 zł. i koszty zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową w kwocie 3.617 zł.

Jednocześnie z uwagi na okoliczność, że w stosunku do pozwanych M. P. (1) i B. P. wydany wyrok jest wyrokiem zaocznym Sąd na podstawie art. 333 § 1 pkt 3) kpc nadał wyrokowi w stosunku do tych pozwanych rygor natychmiastowej wykonalności.